د روت کتاب

اليملک او د هغه کورنی موآب ته کډه کوي

(١)-(٢) د هغه زماني ښخه مخکې چې پادشاهانو په اسراييلو باندې حکومت کاوه، يو
سړی چې اليملک نومېده او د افراتي د خېلخانې ښخه ؤ، د يهودا د سيمې د بيت لحم په
ښار کې اوسېده. د هغه ښځه نعومي نومېده او دوه زامن يې محلون او کيلون وو. څو کله
چې په ځمکه کې قحطي وه، دوی د موآب هېواد په لور کډه وکړه چې هلته واوسي. هغه
مهال چې دوی هلته وو، (٣) اليملک مړ شو او نعومي د دوو زامنو سره يوازې پاتې شوه.
(۴) وروسته د نعومي زامنو موآبي ښځې وکړې. د يوې نوم عرفه او د بلې نوم روت ؤ.
وروسته له هغه چې هغوی هلته نژدې لس کاله واوسېدل، (۵) محلون او کيلون هم مړه
شول. نو اوس نعومي مېړه او زامن دواړه نه درلودل.

نعومي او روت بيت لحم ته راځي

(۶)-(٧) کله چې نعومي واورېدل چې ښښتن خپلو خلکو ته په ښو فصلونو سره برکت
ورکړ، هغې د خپلو نږيانډو سره تياري وکړه چې موآب پرېږدي او د يهودا خاورې ته لاړه
شي. هغه وخت چې دوی په خپله لار رواني وې (٨) نعومي خپلو دواړو نږيانډو ته ووېل:
<ځئ هره يوه د خپلو ميندو کورونو ته لاړې شئ، زما ښښتن دې ستاسو سره خپله
مهرباني وکړي لکه څنګه چې تاسو ما او زما مړو سره مهرباني وکړه. (٩) خدای دې تاسو
هرې يوې ته بل مېړه او کور درکړي.>

نعومي دوی ښکل کړې. هغوی په لوړ اواز سره وژړل (١٠) او ويې ويل: <نه، مونږ غواړو
چې تا سره لاړې شو او د ستا د خلکو په منځ کې واوسو.>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

١١ مګر نعومي په ځواب کې وويل: <زما لوڼو، تاسو ولې خپلو کورونو ته نه ستنېږئ؟
زما سره ستاسو تګ تاسو ته څه ګټه رسوي؟ تاسو فکر کوئ چې زه به نور زامن راوړم
ترڅو د هغوی سره تاسو ودونه وکړئ؟ ١٢ بېرته کور ته لاړې شئ زما لورګانو، ځکه چې
زه ډېره زړه يم او بيا د واده کولو وړ نه يم. حتیٰ که چېرې زه نن شپه هم واده شم او زامن
وزېږوم، ١٣ نو آيا تاسو به هغوی ته صبر وکړئ چې هغوی زلمي شي او تاسو سره واده
وکړي؟ نه، زما لورګانو! ژوند ماته ستاسو په پرتله ډېر سخت دی، ځکه چې څښتن اوس په
ما دا سخته راوستې ده.>

١٤ دوی بيا وژړل او عرفې خپله خواښې د مخه ښې په وخت کې ښکل کړه، خو روت د
هغې لمن پرېنښوده. ١٥ نعومي بيا روت ته وويل: <ګوره ستا يوور بېرته خپلو خلکو او
خپل خدای ته ځي! ته ولې هغې سره نه ځې؟>

١٦ روت په ځواب کې وويل: <ماته مه وايه چې تا پرېږدم او کور ته ستنه شم! زه به
هلته ځم چېرته چې ته ځې او زه به هلته اوسېږم چېرته چې ته اوسېږې. ستا خلک به زما
خلک وي او ستا خدای به زما خدای وي. ١٧ زه به هلته مړه کېږم چېرته چې ته مړه
کېږې او همالته به ښخېږم. څښتن دې ماته د ټولو نه درنده سزا راکړي که چېرې د مرګ نه
پرته سره جلا شو.>

١٨ کله چې نعومي وليدل چې روت کلکه اراده کړې چې هغې سره لاړه شي، نو نعومي
هغه نوره مجبوره نه کړه چې بېرته لاړه شي.

١٩ هغوی دواړه بيت لحم ته ورسېدلې او د ټول ښار خلک خوشاله شول او ښځو د يو
بل څخه وپوښتل: <آيا دا په رښتيا نعومي ده؟>

٢٠ بيا هغې دوی ته وويل: <له دې وروسته ما نعومي مه بولئ! ما مارا بولئ، ځکه چې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

مطلق قادر خدای زما ژوند تریخ کړی دی. ٢١ ما هرڅه درلودل کله چې زه لاړم، خو
څښتن زه بېرته تش لاس راوستلې یم. څنګه تاسو کولی شئ بیاهم ما نعومي وبولئ؟ اوس
مطلق قادر څښتن زما په ضد شوی دی او زما ژوند یې ډېر سخت کړی دی.>

٢٢ نو په دې ډول نعومي د خپلې موآبي نږور سره د موآب څخه بېرته راغله. دوی په
داسې حال کې بیت لحم ته راورسېدلې چې د اوربشو لوونه په پیلېدو وو.

روت د بوعز په پټیو کې کار کوي

٢ ١ نعومي یو شتمن او مهم خپلوان درلود چې بوعز نومېده څوک چې د هغې د مېړه
الیملک د کورنۍ څخه و. ٢ یوه ورځ روت نعومي ته وویل: <که ستا خوښه وي زه به
پټیو ته لاړه شم او هغه وږي به راټول کړم چې د لوګرو څخه پاتې شوي دي. زه باور لرم
داسې یو څوک به پیدا کړم چې ماته د دې کار د کولو اجازه راکړي.>

نعومي ځواب ورکړ: <څه لورې لاړه شه.>

٣ نو روت پټیو ته لاړه، د لوګرو پسې روانه شوه او هغه وږي یې راټول چې د دوی
څخه به پاتې کېدل. د تصادف له مخې هغه د بوعز په پټیو کې وه.

٤ څه وخت وروسته بوعز په خپله د بیت لحم نه راغی او لوګرو ته یې وویل: <څښتن
مو مل شه!>

هغوی ورته په ځواب کې وویل: <تا دې څښتن خوشاله کړي.>

٥ بوعز د لوګرو د مشر څخه پوښتنه وکړه: <هغه ځوانه ښځه څوک ده؟>

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۶ سړي په ځواب کې وويل: >دا هغه موآبۍ ښځه ده څوک چې د نعومي سره د موآب
نه راغلې ده. ۷ هغې زما څخه اجازه وغوښتله چې لاړه شي او هغه وږي راټول کړي
کوم چې د لوګرو څخه پاتې کيږي. او هغې پرته له يوې شيبې دمې څخه ټول سهار کار
کړی دی.<

۸ نو بيا بوعز روت ته ورغی او ويې ويل: >زه فکر کوم تاته به دا ډيره ښه وي چې د
بل چا په پټيو کې وږي راټول نه کړې. ته همدلته د ښځو سره پاتې شه ۹ او زما په پټو
کې د لوګرو پسې وږي راټول کړه. ما سړيو ته امر کړی چې تا ونه ځوروي او هرکله چې
تږې کيږې، د هغو منګيو څخه اوبه څښلی شې چې هغوی ډک کړي دي.<

۱۰ روت ځمکې ته د درناوي سر ټيټ کړ او ويې ويل: >ته پوهيږې چې زه د بل هيواد
څخه راغلې يم. ته ولې زما سره دومره نيکي کوې؟<

۱۱ بوعز په ځواب کې وويل: >ما د ټولو هغو شيانو په هکله اوريدلي دي چې تا د خپلې
خواښې دپاره د خپل ميړه د مرګ څخه وروسته ترسره کړي دي. زه پوهيږم چې څنګه تا
خپله مور او پلار او خپل هيواد پريښودل او څنګه ته راغلې ترڅو د داسې خلکو په منځ
کې واوسيږې چې تا پخوا هيڅ نه پيژندل. ۱۲ زه دعا کوم چې څښتن دې د دې کار دپاره
تاته اجر درکړي. د اسراييلو څښتن خدای چې تا ورته پناه وروړې ده د دې کار پوره اجر
درکړي.<

۱۳ روت په ځواب کې وويل: >ښاغليه دا ستا ډيره نيکي ده چې ته ما سره ډيره په
مهربانۍ سره خبرې کوې او زما هرکلی کوې، زه حتیٰ ستا د يوې وينځې برابره هم نه يم.<

۱۴ د ډوډۍ خوړلو په وخت کې بوعز روت ته وويل: >راځه مونږ سره ډوډۍ وخوره.
لږه ډوډۍ واخله او په سرکه کې يې لنده کړه.< هغه د لوګرو سره کښيناستله او بوعز هغې

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

ته وريتې شوې غلې دانې ورکړې، روت چې څومره غوښتل ويې خوړې او لږې ورځخه
پاتې هم شوې. ۱۵ وروسته د هغې چې روت د وږو د راټولولو دپاره لاړه، بوعز خپلو
سړيو ته وويل: <هغه پرېږدئ چې د ګېډيو څخه هم وږي واخلي. ۱۶ د ګېډيو څخه هم
يو څه وږي راوباسئ او ورته يې پرېږدئ او د هغې سره سختې خبرې مه کوئ!>

۱۷ نو روت په پټيو کې تر ماښامه پورې کار وکړ. د وږو د ټکولو څخه وروسته هغه يوه
لويه ټوکرى ډکه کړه. ۱۸ هغې دا وږي ښار ته يوړل او خپلې خواښې ته يې وروښودل
چې څومره يې راټول کړي وو. روت هغه ډوډى هم ورکړه کومه چې د غرمې نه پاتې شوې
وه. ۱۹ نعومي ووېل: <تا نن چېرته او د چا په پټيو کې کار وکړ؟ خداى دې هغه سړي ته
برکت ورکړي چې ستا سره يې ډېره ښه رويه وکړه!>

بيا روت هغې ته ووېل: <ما د يو سړي په پټيو کې کار وکړ چې بوعز نومېده.>

۲۰ نعومي په ځواب کې ووېل: <څښتن دې بوعز ته برکت ورکړي! څښتن تل د مړو او
ژونديو سره وفادار دى.> نعومي زياته کړه: <بوعز زمونږ د هغې نژدې خپلوانو د ډلې څخه
دى څوک چې زمونږ ساتنه کوي.>

۲۱ روت هغې ته ووېل: <بوعز حتىٰ ماته ووېل چې د لو د پاى پورې زما د لوګرو سره
وږي راټولوه.>

۲۲ نعومي په ځواب کې ووېل: <زما لورې دا ښه خبره ده چې ته د هغو ښځو سره وږي
راټول کړې څوک چې د بوعز په پټيو کې کار کوي، ځکه کېداى شي د بل چا په پټيو کې
ستا سره بد سلوک وشي!> ۲۳ نو بيا روت د کار کولو په وخت کې نورو ښځو سره نژدې
اوسېده. روت تر هغه وخته پورې په پټو کې کار کاوه ترڅو چې ټولې اوربشې او غنم ورېبل
شول. او په دې ټوله موده کې هغه د خپلې خواښې سره اوسېده.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

د روت دپاره د نعومي پلان

۳ ۱ څه موده وروسته نعومي روت ته وويل: <ای زما لورې زه بايد ستا دپاره ميړه پيدا کړم، هغه به تاته کور درکړي او په تا به پام کوي. ۲ ته پوهېږې چې بوعز زمونږ خپلوان دی او تا ورې د هغو ښځو سره راټول کړي څوک چې د هغه دپاره کار کوي. ګوره، نن شپه به هغه په درمند باندې اوربشې بادوي. ۳ اوس ولامبه او ښه عطر په ځان واچوه، بيا خپلې ښې جامې واغونده او درمند ته لاړه شه. خو ترڅو پورې چې هغه د خوراک او څښاک څخه وزګار نه وي، خپل ځان مه ورښکاره کوه. ۴ وګوره چې هغه چېرته څملي، بيا کله چې هغه ويده شي، پښې يې لوڅې کړه او د هغه پښو سره پرېوزه. بيا به هغه تاته ووايي چې څه وکړه.>

۵ روت په ځواب کې وويل: <څه چې ته وايې هماغسې به وکړم.>

۶ نو روت درمند ته لاړه او هماغسې يې وکړل څرنګه چې خواښې يې ورته ويلي وو.
۷ وروسته له خوړلو او څښلو نه بوعز د خوشالۍ احساس کاوه، هغه لاړ او د غلو دانو د ډېرۍ تر څنګ ويده شو. روت غلې غلې ورنژدې شوه، هغې د بوعز پښې لوڅې کړې او د هغه پښو سره پرېوته. ۸ د نيمې شپې په شاوخوا کې، بوعز ناڅاپه راويښ شو او ډېر حيران شو چې خپلو پښو سره يې ښځه وليده. ۹ هغه پوښتنه وکړه: <ته څوک يې؟>

هغې په ځواب کې وويل: <ښاغليه زه روت يم ستا د پښو خاورې. ته زما هغه خپلوان يې چې په ما پام وکړې، نو ته ما سره واده وکړه.>

۱۰ بوعز په ځواب کې وويل: <خښتن دې تاته برکت درکړي! ته اوس د خپلې خواښې سره د ټولې مرستې څخه هم لا زياته وفاداري ښايې. تا کولی شول چې د ځان دپاره دې يو ځوان شتمن يا غريب سړی لټولای وای، خو تا داسې ونه کړل. ۱۱ اوس فکر مه کوه،

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

زه به همداسې وکړم څنګه چې ته غواړې. په ښار کې ټول ستا درناوی کوي. ١٢ دا رښتيا ده چې زه ستا نژدې خپلوان يم چې بايد درباندې پام وکړم. خو بل څوک هم شته چې هغه ستا ډېر نژدې خپلوان دی. ١٣ تر سهار کېدو پورې دلته پاتې شه، بيا به زه ځان پوه کړم که چېرې هغه راضي شي چې ستا مسئوليت په غاړه اخلي او که نه. که هغه راضي نه شو، نو زه په ژوندي خدای قسم خورم چې زه به په خپله ستا مسئوليت په غاړه واخلم. اوس څمله تر سهار پورې پاتې شه.>

١٤ روت بيا پرېوته، خو هغه د رڼا کېدو نه مخکې راوېښه شوه، ځکه بوعز نه غوښتل چې بل څوک پوه شي چې روت هلته وه. ١٥ بيا بوعز ورته وويل: <خپله چينه خوره کړه> او هغه پکښې تقريباً شل کيلوګرامه غلې دانې ورواچولې او د هغې په اوږه باندې يې کېښودله.

روت بېرته ښار ته راغله ١٦ او چې کله کور ته راورسېده نو خواښې ورڅخه پوښتنه وکړه چې <لورې، څه وشو؟>

روت ورته ټول هغه څه وويل چې بوعز د هغې دپاره کړي وو. ١٧ هغې زياته کړه: <بوعز ماته وويل چې زه بايد تاته تش لاس رانه شم نو همدا ؤ چې ماته يې دا ټولې اوربشې راکړې.>

١٨ نعومي روت ته وويل: <زما لورې اوس صبر کوه ترڅو معلومه شي چې څه پېښيږي. بوعز به نن تر هغې ارام ونه کړي ترڅو يې چې دا موضوع نه وي حل کړې.>

د روت او د بوعز واده

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

۴ ١ بوعز د غونډې ځاى ته چې د ښار د دروازې سره ؤ لاړ او هلته کښېناست. کله
چې د اليملک زيات نژدې خپلوان راغى، نو بوعز هغه ته بلنه ورکړه چې راشي او کښېني نو
هغه همداسې وکړل. ٢ بيا بوعز د ښار لسو مشرانو ته بلنه ورکړه چې په هغه ځاى کې
کښېني او هغوى همداسې وکړل. وروسته له دې چې هغوى کښېناستل، ٣ بوعز خپل
خپلوان ته ووېل: <اوس چې نعومي د موآب څخه بېرته راغلې، هغه غواړي چې هغه پټې
چې زمونږ د خپلوان اليملک ملکيت ؤ خرڅ کړي. ۴ زه تاته دا ځکه وايم چې ته د هغه
د ټولو نه نژدې خپلوان يې او ته دا حق لرې چې دا ملکيت واخلې، که چېرې ته غواړې
کولى شې چې دا همدا اوس واخلې. دا لس مشران او دا نور چې دلته ناست دي دا به
شاهدان وي. خو که چېرې ته دا ملکيت نه غواړې بيا ماته ووايه، ځکه ستا نه وروسته بيا
زه مستحق يم.>

دې سړي په ځواب کې ووېل: <زه به يې واخلم.>

٥ بوعز ووېل: <ډېره ښه ده، خو که چېرې ته دا پټې د نعومي نه اخلې بيا به د موابي
کونډې روت سره واده هم کوې، ترڅو پټې بېرته د هغې د مړ شوي مېړه کورنى کې پاتې
شي.>

٦ سړي په ځواب کې ووېل: <که چېرې داسې خبره وي بيا زه نه غواړم چې دا ملکيت
واخلم، ځکه چې هغه به زما خپل ملکيت کې څه ستونزه راپيدا کړي. ته يې په خپله واخله،
زه يې نه شم اخيستلى.>

٧ په هغو ورځو کې که چېرې چا د خپل ملکيت حق بل چاته سپاره، خپله څپلى به يې
د تصديق په ډول ورکوله. ٨ نو وروسته له دې چې سړي موافقه وکړه چې بوعز پرېږدي
چې دا ملکيت واخلي، هغه خپله څپلى وويستله او بوعز ته يې ورکړه.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

٩ نو بيا بوعز مشرانو او نورو حاضرو کسانو ته ووېل: <نن تاسو ټول د دې خبرې
شاهدان یاستئ چې ما د نعومي څخه هغه ملکیت واخیست کوم چې د الیملک او د هغه د
دوو زامنو په نوم ؤ، چې کلیون او محلون نومېدل. ١٠ برسېره پردې تاسو د دې خبرې
شاهدان یاستئ چې زه به روت سره چې د محلون کونډه ده واده وکړم. په دې توګه به دا
ملکیت د محلون د کورنۍ په نوم وساتل شي او د هغه نوم به په خپلو خلکو او خپل ښار
کې په یاد پاتې شي.>

١١ د ښار مشرانو او نورو خلکو چې هلته وو، ووېل: <مونږ د دې خبرې شاهدان یو او
مونږ دعا کوو چې څښتن دې ستا ښځې ته ډېر اولادونه ورکړي، څنګه یې چې د یعقوب
ښځو راحیل او لیه ته ورکړي وو. ته دې د افراتې په خېلخانه کې شتمن او د بیت لحم په
ښار کې مشهور سړی شې. ١٢ د دې ځوانې ښځې څخه چې ستا اولادونه پیدا شي،
هغوی دې ستا کورنۍ د فارص د کورنۍ په څېر مشهوره کړي چې د تامار او یهودا زوی
ؤ.>

بوعز او د هغه اولاده

١٣ نو بوعز روت خپل کور ته د خپلې مېرمنې په توګه بوتله. څښتن هغې ته برکت ورکړ،
هغه امیدواره شوه او زوی یې پیدا شو. ١٤ د هغه له زېږېدو څخه وروسته، ښځو نعومي
ته ووېل: <د څښتن ستاینه وکړه. نن هغه تاته لمسی درکړی چې په تا پام وکړي. مونږ دعا
کوو چې دا هلک دې لوی شي او په اسراییلو کې دې نامتو شي. ١٥ ته خپلې نږور ته
ګرانه یې او تا سره یې د اووه زامنو څخه ډېر ښه کړي دي. اوس یې تاته لمسی هم درکړ
څوک به چې تاته نوی ژوند راوړي او هغه به ستا په آخر عمر کې ستا ساتنه کوي.> ١٦
نعومي ماشوم واخیست، په غېږ کې یې ونیو او د هغه ساتنه یې وکړه. ١٧ ګاونډیو ښځو د
هغه نوم عوبید کېښود او ویل به یې چې د نعومي هلک پیدا شوی دی.

Copyrighted material from afghanbibles.org. Not for reprint/publishing purposes.

کله چې عوبيد لوى شو د هغه يو زوى پيدا شو چې يسي نومېده او يسي بيا وروسته د داود پلار شو. ۱۸-۲۲ دا د فارص څخه نيولې تر داود پورې د هغوى شجره ده: حصرون د فارص زوى ؤ، رام د حصرون زوى ؤ، عميناداب د رام زوى ؤ، نحسون د عميناداب زوى ؤ، سلمون د نحسون زوى ؤ، بوعز د سلمون زوى ؤ، عوبيد د بوعز زوى ؤ، يسي د عوبيد زوى ؤ او داود د يسي زوى ؤ.

تاسو پوښتنې لرئ؟ 9066 .700 .807 1+
afghanbibles.org © د ختيځ افغانستان ۲۰۲۳
Copyrighted material not for reprint/publishing purposes.